

† ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК ХРАМА „СВ. ТРОЈИЦА“

HOLY TRINITY SERBIAN ORTHODOX CATHEDRAL, 1 NOEL ST, BRUNSWICK EAST VIC 3057

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР Милорад Лончар, ПАРОХ И СТАРЕШИНА ХРАМА • 0478 922 154 • frmilorad@hotmail.com
ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР Петар Дамњановић, ПАРОХ • 0467 613 165 • protapetar@hotmail.com

SvTrojica.MELBOURNE СвТројицаБранズвик HOLY.TRINITY.BRUNSWICK

МЕЛБУРН, НЕДЕЉА 28. ФЕБРУАР 2021. Број 78 Година III

СВА ПИТАЊА, ПРИМЕДБЕ, МОЛБЕ ЗА ПАСТИРСКУ И ДРУГУ ПОМОЋ ДОСТАВИТЕ НА ГОРЕ НАВЕДЕНЕ АДРЕСЕ.

ПРВА ЧЕСТИТКА ПАТРИЈАРХА СРПСКОГ Г. ПОРФИРИЈА ОСВАЈАЧУ ОТВОРЕНОГ ПРВЕНСТВА АУСТРАЛИЈЕ У ТЕНИСУ

ПАТРИЈАРХ СРПСКИ Г. ПОРФИРИЈЕ
ЧЕСТИТАО НОВАКУ ЂОКОВИЋУ ПОБЕДУ
НА АУСТРАЛИЈАН ОПЕНУ

Поводом још једног великог успеха тенисера Новака Ђоковића, Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије упутио је честитку следеће садржине:

„Честитам нашем Новаку Ђоковићу његову велику победу на аустралијском турниру, али и, још више, његов нови подвиг. То што он чини јесте врхунски спорт, али и нешто много више од тога. Нешто што диже морал и пуни срца поносом свих нас који са њим учествујемо у заједничким борбама са малодушношћу, учећи да истримо болове и превазиђемо сва физичка ограничења, баш као и он. У томе је и сама сврха онога што већ годинама добијамо од несаломљивог, као стена чврстог, Новака.

И поново се то показало и на далеком југу планете, у Мелбурну, по девети пут. Тамо далеко од нас - гледано физички, али, и пред нама, као још једно од попришта на којима се показује српски карактер у најлепшем светлу. Хвала Новаку на томе и на свему што ће нам још приказивати и приносити. Честитке од срца, уз наше молитве за Новака и читаву његову породицу!“

ИЗЈАВА САУЧЕШЋА ЊЕГОВЕ СВЕТОСТИ ПАТРИЈАРХА Г. ПОРФИРИЈА

ПОВОДОМ УПОКОЈЕЊА ИСТАКНУТОГ УМЕТНИКА ЂОРЂА БАЛАШЕВИЋА,
ЊЕГОВА СВЕТОСТ ПАТРИЈАРХ СРПСКИ
Г. ПОРФИРИЈЕ УПУТИО јЕ ПОРОДИЦИ
БАЛАШЕВИЋ ИЗЈАВУ САУЧЕШЋА
СЛЕДЕЋЕ САДРЖИНЕ:

Молим се за спас душе оног Ђорђа који је, у тешким годинама, уносио смисао и ведрину у свакодневицу многих генерација. Љубав о којој је неуморно певао је била сам садржај његовог живота, посвећеног супрузи Оливери и њиховој деци. И због те љубави, и због ове ведрине и смисла који се нежно крио свуда по његовим стиховима, али и због личних сусрета у којима сам упознао и јавности невидљиве димензије његове личности, ја изражавам искрено саучешће породици Ђорђа Балашевића.

Ко је без греха нека баци камен на оне за које мисли да су грешни, а ја ћу молитвом да узвратим ту неограничену количину љубави за све лепо, благо и питомо, попут бачке равнице нашег Ђолета.

СМИСАО ВЕЛИКОГ ПОСТА

Васкрс симболизује средишње исповедање наше вере – да је Христос устао из мртвих, изменео природу смрти; учинио је Проласком, Пасхом – у Царство Божје, ако желимо да будемо учесници Његовог васкрсења. Свако од нас крштених је примио дар новога живота и силу да може да га прихвати и по њему живи.

Толико смо запослени и заузети да ово заборављамо. Живот нам поново постаје „стари“; сићушан, таман – беззначајан пут према беззначајном циљу. Стварно, ми живимо тако као да Он никада није ни долазио. У томе је сва туга и трагедија номиналног хришћанства.

У раној Цркви, главна сврха Великог поста била је у припреми новообраћених хришћана за крштење, које је обављано за време пасхалне литургије. И данас када је установа катихуменства ишчезла, основно значење Великог поста је остало исто. Васкрс је сваке године властито враћање крштењу, а Велики пост је припрема за тај повратак. У трећој од пет припремних недеља за пост, Црква нам оглашава поруку покажања кроз јеванђељску причу о блудном сину.

ОЧЕ, САГРИЈЕШИХ НЕБУ И ТЕБИ

Једна од најинтересантнијих јеванђелских прича јесте прича о блудном сину, коју читамо у ову недељу. Иако је добро позната, и ова прича, испричана од Речи Божије, Господа Исуса Христа, увек изнова нуди одређену новину, открива нам чињеницу да премудрост, која од Бога долази, има непролазну вредност. Сама по себи и на први поглед, прича не нуди ништа посебно. Али, ако се задржимо на њеној суштини и преобрађају млађег сина, који напушта дом оца и троши све богатство, које му је отац дао, а потом разуме своју грешку те моли за опроштај, онда се непроцењивост вредности ове приче може разумети. Иначе, блудних синова је пун свет. Њихов проблем јесте у томе што, после трошења свега што су добили од свога Родитеља, нису успели да у себи пробуде жељу за променом свога бића, нису изазвали покајање за њихове грехе.

Када је јунак ове приче разумео сву погубност своје грешке, он није остао у блату и наставио да се храни свињском храном, већ се управио, погледао у огледало, прихватио одговорност своје грешке и одлучио да пође к оцу своме и да му каже: „Оче, сагријеш небу и шеби и више нисам досвојан названи се сином швојим; прими ме као једног од најамника својих“ (Лк. 15, 18-19).

О, кад бисмо само сви мogle, после одређеног греха, обратити се Оцу своме небескоме и завапити Mu на овај начин! А то је све што Отац очекује од своје деце. Не тражи да чинимо оно што нам није могуће учинити. Само тражи да прихватимо да смо слаби и нејаки и да смо, тога ради спремни да своју судбину вежемо за Њега те да, не размећући се сопственим вредностима, прихватимо да

будемо слуге Њега, Који је свеопшта вредност. Величина покајаног сина је у његовом истинском покајању, а величина Божија види се у Његовој љубави, јер Он безусловно

реду, док га отац слуша и даје му све што овај затражи. Па, чак и цело имање, „које му припада“. У свој тој забави овога света, у којој се он нашао, трошећи очево и мање, он нема времена да застане и да се запита да ли је све у реду са тим што се он тако разбације са очевом имовином. Јесте, отац му је то дао, али да ли има он икакву обавезу да то имање чува и унапређује, или је његова улога уништилачка. Он, чак, нема времена ни да застане и да размисли да ли баш све треба да потроши или да мало остави за будућност. Тек када је све потрошио онда почне да размишља. Син је, дакле, неодговоран, нема поштовања према родитељу, нема поштовања ни према коме већ је незајажљив у својим поступцима. На крају, он не зна да ли ће га очева љубав спасити, али чини оно што је до њега. Покажао се и смогао снаге да оде до оца и да га замоли за опроштај, али не тражећи за себе ништа, не синовство, већ да буде као један обичан слуга.

С друге стране, отац из љубави према сину, чека, не губи наду, верује да је могуће да му се син покаје и да види своју грешку, те свакога дана погледа неће ли се овај појавити. Он не жали за богатством које му је син проћердао, већ једино мисли о сину. Син му је богатство. Има отац залихе, када је богатство у питању, није му то проблем, али очево срце не прихвата тако лако да му се син не врати те, зато, не губи наду. Његова Љубав покрива све грешке његове деце.

Такав је Отац наш небески, у чијем срцу има довољно места за све, али је потребно да закуцамо на врата срца Његовог и да кажемо: „Оче, сагријеших небу и теби“. Амин.

Прота Милорад Лончар

прашта своме сину, иако је овај учинио нешто што, по људским аршинима, није лако опростити.

Свети владика Николај тако лепо говори о овој љубави у беседи на овај дан. Између осталог он пише: „У причи о блудном сину Господ Исус је изнео прег нас слику праве, божанске љубави у шако јасним бојама, да она живо претвори прег нама као овај свеш кад ћа ћосле ноћне шаме сунце обасја. Две хиљаде година не оширу се боје са ше слике, ниши ће се икада ошреши докле прају људи на земљи и љубав Божија према људима. Найрошив, што ћод су људи прешнији, све живља изледа ша слика, све јаснија и све новија“.

Карактеристично за сина у причи о блудном сину јесте то да је он заокупиран самим собом, оптерећен свим теретима овога света у коме види себе као централну личност. Од света узима све што може и подређује сопственом уживању. Његов однос према оцу је у неком

МИСЛИ ЗА 28. ФЕБРУАР

ЈА САМ ХЛЕБ ЖИВОТА
(Јн. 6, 48).

Тако рече Господ Исус гладноме роду људском. И реч се та обистини кроз векове на безброжним следбеницима Христовим, који Господа примише као храну душе своје. Неки очајни младић, који стајаше близу самоубиства, исповеди се једном духовнику. Саслуша га духовник пажљиво, па му рече: "сине мој, сам си крив неволи својој. Душа је твоја изгладнела до смрти. Ти си се целог живота учио само како да храниш тело, но ниси никад ни помислио, да и душа потребује своју храну, и то већу и чешћу него што телу треба. Душа је твоја на умору од глади. Једи и пиј Христа, сине мој. Само то може повратити душу твоју од смрти. Сваки дан и непрестано једи и пиј Христа; Он је животворни хлеб душа наших". Попслуша младић старца, и поврати се у живот.

Хранимо, браћо, душу своју Христом, да би душа наша била жива и здрава. Хранимо непрестано ум наш мислима Христовим, да би ум наш био просвећен и ведар. Хранимо непрестано срце наше љубаљу Христовом, да би срце наше било сито и радосно. Хранимо непрестано вољу нашу заповестима Христовим и примером Христовим, да би воља наша свакоминутно чинила добра дела. Нека Христове мисли буду наше мисли; и Христова љубав наша љубав; и Христова добра воља наша добра воља. Непрестано хранимо душе наше Христом Господом; непрестано душом једимо Њега и пијмо Њега. Нема хранљивијег хлеба од Њега, нема слађег пића од Њега. У причешћу Он се сав даје нама, телом и крвљу. Но причешће је опомена, да душе наше треба непрекидно да хранимо Њиме.

Непрекидно Њега да једемо и пијемо, као што непрестано дишемо.

О благи и слатки Господе наш, покрени душе наше, да се непрестано тобом хране и живе буду. Ти си наш хлеб живота. Теби слава и хвала вавек. Амин.

Св. Владика Николај

РАСПОРЕД СЛУЖБИ

После укидања пандемијских мера у поново између среде и четвртка, наш храм је отворен за присуство богослужењима. Такође се и поново се враћамо се на установљен распоред:

- Јутрења у 9ч и Литургије у 10ч недељом и празником, с вечерњом службом претходног дана у 19ч
- Четвртком пензионерски ручак у 13ч и Академија Пресветој Богородици у 19ч
- Фолклор петком у 19ч
- Школа српског језика суботом 10 - 13ч

PRAYER OF THE HEART

*THE JESUS PRAYER AND
THE ACQUISITION OF INNER PEACE*

The Jesus Prayer, also known as the Prayer of the Heart, is the central prayer for monastics. One of the early desert fathers, Saint Macarius the Great, said of the phrase from the Psalms, "The meditation of my heart is in your sight", "There is no other perfect meditation than the saving and blessed Name of Our Lord Jesus Christ dwelling without interruption in you, as it is written 'I will cry out like the swallow and I will meditate like the turtledove!'" This is what is done by the devout (person) who perseveres in invoking the saving Name of Our Lord Jesus Christ."

The profound simplicity of the Jesus Prayer, "Lord Jesus Christ,

Son of God, have mercy on me a sinner" makes it the perfect prayer, allowing us to follow the injunction of the Apostle Paul, that we "should pray always".

The prayer can be said in various shortened versions, such as "Lord Jesus Christ, have mercy on me.", or simply, "Lord Jesus Christ."

Over the years I've heard so many people tell me that they have difficulty concentrating on their daily prayers. They've shared that they struggle with thoughts coming into their minds that distract them from prayer. Others have said the same thing happens during the public services in the temple. The Prayer of the Heart can help, for it is a way to dispel outside thoughts and bring our attention back to the Holy Name of Jesus.

This Prayer enriches our lives in every way as it can be used throughout the day, and in every situation. We can pray the Jesus Prayer while working, driving to the store in heavy traffic (it is a splendid way to refrain from road rage), and even while sitting in boring meetings at the office. I use this prayer when hearing confessions, or when counseling, since it is a way of seeking guidance from the Holy Spirit when giving spiritual direction.

I promise you, if you take up this Prayer for yourself, it will contribute to peace of heart, stillness of the mind and keep you centered in things of God. It will also allow you to participate in a spiritual practice that is as old as the Church herself.

In this Prayer we are not only asking for God's mercy, but declaring a confession of Faith. The Lord Jesus Christ is God and able to grant mercy and forgiveness of our sins. He is Lord of our lives and the imparting of his mercy gives us life.

"Lord Jesus Christ, have mercy on me a sinner."

*Love in Christ,
Abbot Tryphon*

**УПИСУ НАШУ ШКОЛУ
СРПСКОГ ЈЕЗИКА ЈЕ У ТОКУ.
ЧАСОВИ СУ СВАКЕ
СУБОТЕ ОД 10-13Ч.
ЈАВИТЕ СЕ НАШИМ
УЧИТЕЉИМА ЗА СВЕ
ИНФОРМАЦИЈЕ:**

SCHOOL@SVTROJICA.MELBOURNE

**THE ENROLMENT TO OUR
SERBIAN LANGUAGE SCHOOL
HAS STARTED.
CLASSES ARE HELD EVERY
SATURDAY 10AM-1PM.
E-MAIL OUR TEACHERS FOR ANY
FURTHER DETAILS.**

ПРИПРЕМА ЗА ПОСТ: У НЕДЕЉИ БЛУДНОГ СИНА

Црква оглашава приближавање Великог поста много пре његовог стварног почетка. Познавајући наш недостатак концентрације и ужасавајућу „световност“ нашег живота, Црква зна да нисмо у стању да се брзо променимо, да одједном пређемо из једног духовног стања у друго. Због тога нам скреће пажњу на његову озбиљност и позива нас да размишљамо о значају поста кроз најаве покажања у пет припремних недеља.

Прва таква најава Великог поста је у недељу Захејеву. Тада се чита јеванђељска прича о премаленом човеку који не могаше да види

Исуса, па се попе на дрво где га Иисус примети и удоволи његовој жељи да дође к Захејевој кући. Тема прве објаве Поста је жеља - јер јака жеља надвладава човекова природна ограничења; ако он нешто страсно жели, он чини ствари за које нормално није способан.

Следеће недеље - недеље митара и фарисеја – Црква нам предочава још једно обличје покажања: смиреност. Контраст између фарисејевог фалсификовања вере на спољашњу форму и митареве понизне смирености, помаже нам да схватимо како нас гордост и самохвала удаљавају од Бога, јер су пројава претпоставке да човек сам може постићи све. Насупрот томе, спознање сопствене ограничености, води нас к Њему – „научите се од мене, јер ја сам кротак и смирен у срцу.“

У недељи митара и фарисеја почињу да се читају одељци из лингвичке књиге Триод, намењене великопосним богослужењима. Они се додају уобичајеним химнама и молитвама недељне службе.

Најзад, у ову трећу припремну недељу поста, Црква објављује нову значајну димензију покажања - димензију повратка из изгнанства. „Далека земља“ у коју је блудни син залутао јесте метафора за наше отуђење од Бога, од радости општења с њим, од стварног живота каквог нам је Бог даровао. Жеља за повратком, поновним проналажењем изгубљеног дома

прожима Кондак за овај дан: „*Нейраведно сам одлушао од Твоје очинске славе и расијао са ћрешницима бојаћишво које си ми дао. Стоја, угуђујем Теби, о свемилостиви Оче, свој блудни крик: Зиреших ђршиш Тебе, ђрими ме као ђокажника и учини да будем један од Твојих унајмљених слугу...*“

Ова тема изгнанства се лингвички означава и певањем 137. Псалма на недељном јутрењу („*Седели смо и ђлакали на рекама Вавилонским када смо се сећали Сиона... Како ђемо ђеваши џесму Господњу? Ако заборавим ђебе, Јерусалиме, нека ме заборави џесница моја.*“).

То је псалам изгнанства, који су Јевреји певали у вавилонском ропству. Он је заувек постао песма човека који дође до сазнања да је у изгнанству, удаљен од Бога - и да схватајући то, постаје поново човек. Овај ће се псалам певати још два пута, последње две недеље пре Великог поста. Он нам овде дочарава Велики пост као поклоничко путовање и покажање: као повратак. (А. Шмеман, *Велики Посл*)

КАЛЕНДАР И РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ЗА НАРЕДНУ НЕДЕЉУ

НЕДЕЉА, 28 /15 ФЕБРУАР 2021. ГОДИНЕ СВЕТИ АПОСТОЛ ОНИСИМ И ПРЕПОДОБНИ ЈЕВСЕВИЈЕ ПУСТИЊАК	НЕДЕЉА О БЛУДНОМ СИНУ - Глас 5. Јутрење: Јеванђеље васкрсно 5 . Лк. 24,12-35 Литургија: Апост. 1Кор.6,12-20; Јев. Лк. 15,11-32
ЧЕТВРТАК, 4. МАРТ	АКАТИСТ ПРЕСВЕТОЈ БОГОРОДИЦИ У 19ч
СУБОТА, 6. МАРТ	ЗАДУШНИЦЕ – ЛИТУРГИЈА у 10ч; У НАСТАВКУ ПАРАСТОС ВЕЧЕРЊЕ УОЧИ НЕДЕЉЕ У 19ч
НЕДЕЉА, 7. МАРТ – СВ. МУЧ. У ЕВГЕНИЈИ НЕДЕЉА МЕСОПУСНА	ЈУТРЕЊЕ У 9ч, СВЕТА ЛИТУРГИЈА У 10ч